

Маришка и Славей

Въди Маришка въ градинка
И шие ризава на серпийо,
Емъ шие сестко, сибъ ние
Отъ дъ а зару славейтъ
Мою на Маришка думаше
"А лаиде, лаиде, Маришке,
Двамина пбике да пбемъ
Ида са понадръване;
Ако ти нбике надръсешъ,
Кракката да ми отръсешъ,
Кракката до коитица та,
Кримуцата до пактица та;
Ако азъ тоде надръдъ,
Косата да ти испукашъ,
На инъдо да я навия,
Кимница да си свиямъ та,
Олитъ ще ти искъдъва
Кимница да си откъсна."
Нбике, що нбике драмката,
Надръ Маришка славейтъ!
Славей Маришке думаше:
"Маришке, сестко да ми си
Не ми отръзвай, Кракката
Кракката до коитицата
Кримуцата до пактицата
Наи ми си здраве остави
Ва кога въ село, градове,
Да пбъ въ росни градини
Те шие мома на свбтъ
Славейтъ да си надръсешъ."

Донки и Свбтъ

Козькина са Донкина та
Донкина та стара майка:
"Нато Донка нидъ нбика
Донка ми е по худоба
Отъ момичетъ, отъ момичетъ,
Отъ худоба дено свбтъ
Отъ по худоба дено свбтъ!"
Днъ а зару дено свбтъ,
Те отиде у фок нбике,
Еси Донке, кроковаръ!
"Мари Донке, бѣа Донке!
Майка ти се тикъ хване,
Еси дика по худоба
Отъ момичетъ отъ момичетъ
Отъ худоба дено свбтъ,
Отъ по худоба дено свбтъ.
Лаиде азъ мене на плагина
Да се двана надръбъване,
Кои повои вртъне вртъ,
Мою що дѣде вртъ на свбтъ."
Сана на е бѣа Донка
Пртѣма на пбика ена,
Накитица кидра коса
И цуца пбикти еки
Пртѣма на свбтъ дено свбтъ
Иртѣма на плагина,
Иртѣма на свбтъ, дено,
Зарудеме старо, мидо;
Дено свбтъ иртѣма
Иртѣма на свбтъ плагина

№ 905